

א שְׁגִיזֵן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר לִיתְהוָה עַל דְּבָרֵי בּוֹשׁ בֶּן יַמִּינִי: ב יְהוָה
 אֱלֹהֵי תְהִימָה בְּךָ חִסִּיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רִדְפֵי וְהַצִּילֵנִי: ג פֶּן יִמְרָף
 בְּאַרְצָה נַפְשִׁי פֶּרַק וְאִין מִצִּיל: ד יְהוָה אֱלֹהֵי תְהִימָה אִם עֲשִׂיתִי זֹאת
 אִם יֵשׁ עוֹל בְּכַפֵּי: ה אִם גַּמְלֹתַי שׁוֹלְמֵי רַע וְאַחֲלָצָה צוֹרְרֵי רִיקָם: ו יִרְדֹּף
 אוֹיֵב נַפְשִׁי וַיִּשַׁג וַיִּרְמָס לְאָרֶץ חַיִּי וּבְכוֹדֵי לְעַפְרֵי יִשְׁבֵּן סִלְהָ: ז קוֹמָה יְהוָה
 בְּאַפְךָ הַנְּשֵׂא בְּעֵבְרוֹת צוֹרְרֵי וְעוֹרָה אֵלֵי מוֹשֶׁפֶט צוֹיֵת: ח וְעַדֹת לְאֻמִּים
 תִּסּוּבְכֶךָ וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבֶת: ט יְהוָה יִדִּין עַמִּים שֹׁפְטֵנִי יְהוָה
 בְּצַדִּיקִי וּבְתַמִּי עָלַי: י יִגְמַר נָא רַע רְשָׁעִים וְיִתְכַוֵּן צַדִּיק וּבְחֵן לְבוֹת
 וּבְקִלּוֹת אֱלֹהִים תְהִימָה צַדִּיק: יא מְגַנֵּי עַל אֱלֹהִים תְהִימָה מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל לֵב:
 יב אֱלֹהִים תְהִימָה שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זַעַם בְּכָל יוֹם: יג אִם לֹא יָשׁוּב חֲרַבּוּ יִלְמוּשׁ

— שִׁמוֹשׁ תְּהִלִּים —

להבריה שונאיך

שגיון לדוד וגו' (ז, א): [שימוש תהלים לפרק ז] הוא טוב שלא יוכלו בני אדם להזיקך ולהבריה שונאיך דאתי בתרך ואינון חוזרים. ושם שלו הוא א"ל עליון. א' מן "אשר שר. ל' מן "אודה בחלוף דא"ל ב"ם ואמור. יהי רצון מלפניך אל עליון שתהפוך לב שונאי כמו שהפכת לב שונאי אברהם אבינו בהזכירו זה השם. - ועוד אם יש לך שונא קח קדרה חדשה ותמלא אותה ממקור המים ואמור ד' פעמים מן "קומה ה' באפך עד סוף המזמור, ושפוך אותו במקום שונאיך ואתה מתגבר עליו ואמור בכל פעם יהי רצון מלפניך אל עליון שתפיל ותכניע (פלוני בן פלונית) אויבי וקמי לפני אמון אמון סלה סלה סלה. - ועוד למאן דאית ליה דינא אמור אותו קדמי דינא ואמור יהי רצון מלפניך אל עליון שתוציאני לזכות ותדינני לכף זכות.

— זוהר תהלים —

שגיון לדוד - מהו השגיון

שְׁגִיזֵן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר לִיְהוָה עַל דְּבָרֵי
 בּוֹשׁ בֶּן יַמִּינִי (ז, א): [זוהר שמות
 פ' בשלח (דף מ"ח)]. עַל שְׁגִינּוֹת, מַה זֶה עַל
 שְׁגִינּוֹת? עַל שְׁגִיאוֹת הִיא צְרִיף (לכתב),
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים יט) שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין.
 אֵלָּא [הכל הוא. אבל] שְׁגִינּוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (שם ז) 'שְׁגִיזֵן לְדָוִד'. מִינֵי תִשְׁבְּחוֹת הָיוּ
 לְפָנֵי הַנְּבִיאִים לְהִשְׁרֹת עֲלֵיהֶם רוּחַ
 נְבוּאָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א י) וּפָגַעְתָּ
 חֶבֶל נְבִיאִים יְרִידִים מִהַבְּמָה וּלְפָנֶיהֶם

נְכַל וְתַף וְגו', וְכַתּוּב וְעַתָּה קָחוּ לִי מְגִנָּן
 וְגו'. וְכָל שְׁפָן חֲבִקוּק שֶׁהַצְּטָרֵף לוֹ יוֹתֵר
 מִכָּלֶם, לְנַחַת הָרוּחַ, וּלְבִשָׁם אֶת אוֹתוֹ
 מְקוֹם, לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו רוּחַ נְבוּאָה. וְכֵן
 כְּמוֹ כֶּךָ כָּל הַנְּבִיאִים, פָּרַט לְמִשָּׁה שְׁעָלָה
 עַל כָּל שְׂאֵר נְבִיאֵי הָעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ!

בְּאוֹר בְּחִינַת מִדַּת קַל הָאֵם הוּא מִדָּה שֶׁל
 חֶסֶד אוֹ דִין

אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זַעַם בְּכָל־יוֹם
 (ז, ב): [זוהר ויקרא פ' צו (דף ל:)] זֶה